

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl samosoudkyně Mgr. Denisou Kalfeřtovou ve veřejném zasedání konaném dne 4. 2. 2021 ve věci odsouzeného [údaje o účastníkovi], o žádosti o podmíněné propuštění

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se zamítá žádost odsouzeného [celé jméno odsouzeného], narozeného [datum], o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v trvání 242 (dvě stě čtyřicet dvou) dní uložených rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 18. 8. 2017, č. j. 28 T 27/2015-115, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 13. 9. 2019, č. j. 28 T 27/2015-155, a dále ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 2. 6. 2020, č. j. 28 T 27/2015-175.

Odůvodnění:

1. Odsouzený podal žádost o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který v současnosti vykonává.
2. Podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.
3. Z uvedeného pro odsouzeného vyplývají ke splnění 3 podmínky, a to 1) vykonání nejméně jedné poloviny celkové délky trestu, 2) polepšení se ve výkonu trestu a 3) pozitivní predikce vedení řádného života po podmíněném propuštění.
4. Ad 1) Odsouzený byl do současného výkonu trestu odnětí svobody dodán policií dne 4. 9. 2020, konec trestu připadá na 4. 5. 2020. Polovina celkové délky trestu uplynula dne 4. 1. 2020. První podmínka je tak splněna.
5. Ad 2) Dle zprávy věznice je odsouzený ve výkonu trestu odnětí svobody hodnocen kladně. V současnosti je v rámci věznice s ostrahou umístěn do oddělení se středním stupněm zabezpečení. Odsouzený je pracovníčně zařazen na vnější nestřežené pracoviště, kam však v současnosti z důvodu protiepidemických opatření nemůže docházet. Chování odsouzeného je na požadované úrovni, odsouzený je zařazen do II. PSVD, přičemž dle výpovědi svědky [jméno] [příjmení] – vychovatelky ve věznici – dojde u odsouzeného po vyhodnocení současného plnění programu zacházení k jeho přeřazení do I. PSVD. Program zacházení odsouzený plní, aktivně se účastní brigádních prací ve věznici. Dosud získal 1 kázeňskou odměnu, a naopak nebyl kázeňsky trestán. S ohledem na uvedené tak lze druhou podmínku hodnotit již jako splněnou, neboť je odsouzený vykazuje nastalou pozitivní změnu v jeho chování, o čemž svědčí především získaná kázeňská odměna, přičemž odsouzený za dobu výkonu trestu vyšší počet odměn získat nemohl, jakož i skutečnost, že mu bude při vyhodnocování programu zacházení za současné období pravděpodobně navrženo přeřazení do I. PSVD.
6. Ad 3) Soud při hodnocení třetí podmínky vychází ze 3 dílčích kritérií, a to zajištěného bydlení a zaměstnání, hodnocení věznice a trestní minulosti odsouzeného.
7. Odsouzený chce po svém propuštění bydlet v Jablonci nad Nisou u své rodiny, pracovat chce jako provozní – údržbář v restauraci v Liberci. K obojímu odsouzený doložil písemné přísliby.

8. Dle hodnocení věznicí se možnost resocializace odsouzeného jeví jako optimistická. U odsouzeného nebyly vyzorovány žádné negativní rysy osobnosti, jako je agresivita. Odsouzený netrpí žádnou psychickou poruchou. K protektivním faktorům u odsouzeného jsou řazeny jeho zafixované pracovní návyky, ochota pracovat, smysl pro pořádek, jakož i stabilní sociální zázemí a slušné chování.

9. Jak bylo uvedeno výše, soud při hodnocení třetí podmínky přihlíží též k trestní minulosti odsouzeného. V rejstříku trestů má odsouzený evidováno celkem 9 záznamů, kdy se jedná především o odsouzení za opakované páchaní trestného činu zanedbání povinné výživy podle § 196 trestního zákoníku, resp. dle § 213 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon. Za to bylo na odsouzeného působeno zejména podmíněnými a alternativními tresty, které odsouzený vykonal, v jednom případě též přímým výkonem trestu odnětí svobody, z něhož byl podmíněně propuštěn a kdy se ve zkušební době osvědčil. S ohledem na trestní minulost lze uzavřít, že kriminální narušení odsouzeného není zanedbatelné. Odsouzený vždy vykonal, resp. se osvědčil ve zkušebních dobách podmíněného odsouzení, resp. podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, přesto se však následně dopustil další, zejména charakterově shodné trestné činnosti. Soud je tak především po zohlednění trestní minulosti odsouzeného nucen hodnotit třetí podmínku jako nesplněnou, neboť nepokládá za pravděpodobné, že by odsouzený vedl po podmíněném propuštění řádný život.

10. Soud tak byl nucen z výše popsaných důvodů žádost odsouzeného podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a contrario jako nedůvodnou zamítnout. Zde je vhodné připomenout, že institut podmíněného propuštění je institutem zcela výjimečným, nikoli nárokovým, jehož využití přichází v úvahu pouze v případě, kdy soud dospěje k závěru, že účelu výkonu trestu odnětí svobody bylo dosaženo dříve, než dosažením jeho celkové délky (srov. III. ÚS 284/01).

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možné podat do 3 (tří) dnů od jeho oznámení stížnost ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci prostřednictvím Okresního soudu v Liberci.

Právo podat stížnost nenáleží tomu, kdo se práva stížnosti výslovně vzdal.

Liberec 4. února 2021

Mgr. Denisa Šmídová
soudkyně

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 3. března 2021.